

Nagyvárad, 1886. február 5. – Budapest, 1979. augusztus 23.

Kisiparoscsaládból származott, apja kelmefestő volt. Elvégezte a Ludovikát, majd 1910-ben a pesti tudományegyetemen jogi diplomát szerzett, illetve elvégezte a Kereskedelmi Akadémiát, valamint magyar-francia szakos tanári oklevelet szerzett a bölcsészkaron. Ezt követően egy évig a londoni katonai főiskolán tanult. 1912-ben ügyvéd vizsgát tett. Szintén 1912-től a MÁV jogi osztályán dolgozott, majd még ebben az évben a főváros tiszti alügyésze lett. Dolgozott hadbíróként az első világháborúban, majd 1918-ban nyugállományba helyezték. Tagja volt a Függetlenségi és a 48-as Pártnak. 1919-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt által létrehozott Jogvédő Iroda tagja. 1926-ban az októbrista Országos Kossuth Párt programjával a Ferencváros, később az Angyalföld képviselőjében lett tagja a fővárosi törvényhozó bizottságnak. 1945-ben az Országos Kossuth Párt csatlakozásával került a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben pótképviselővé választották, 1947. június 10-én behívták a Nemzetgyűlésbe. 1948-ban az FKGP Pest vármegyei szervezetének pártügyésze, valamint a megyei törvényhatósági bizottság tagja volt. Az 1950-es években az Országos Béketanács tagja, továbbá társadalmi munkát végzett a Hazafias Népfrontban.